

Underbilag 4 til bilag 13.

Brancheforeningen for
danske Sukkervare-, Marcipan-
og Chokoladefabrikker.

Meget få industrigrene kan eksportere uden at have et solidt hjemmemarked. Den svigtende hjemmemarkedsproduktion har sat sine tydelige spor i den danske chokoladeeksport, og denne udvikling må befrygtes fortsat i det omfang, omsætningsafgiften hindrer en tilbundsgående rationalisering af de danske fabrikker.

Også på anden måde har den høje omsætningsafgift skabt eksportvanskeligheder. Eksport af chokolade- og sukkervarer til lande, hvor der ikke findes afgift på disse varer — d. v. s. alle de lande, hvortil der kan være tale om at eksportere — er afhængig af, at varerne emballeres og udstyres lige så smukt som de varer, der fremstilles af disse landes egen industri.

På grund af den meget høje danske afgift er den emballage (etiketter, æsker o. s. v.), der bruges her i landet, altid fremstillet så billigt som overhovedet muligt, da afgiften jo også svares af emballagen, men derved fås naturligvis ikke samtidig rigt udstyrede varer. Den danske industri kan derfor ikke eksportere sine varer i hjemmemarkedets emballage, men må lade fremstille speciel eksportemballage. Dette må endda gøres, før der foreligger nogen ordre — ja, før eksportarbejdet overhovedet kan påbegyndes.

Dertil kommer yderligere, at den danske industri for i det hele taget at have muligheder for at sælge sine varer på hjemmemarkedet — på grund af den høje afgift — må afholde sig fra enhver form for luksuspræg af selve varen. Da det netop er de lidt mere luksusprægede varer, der lettest eksporteres, må der derfor i reglen også fremstilles specielle varer til eksport. Når en industri må fremstille både specielle varer og speciel emballage for at kunne eksportere, bliver dette i reglen økonomisk uoverkommeligt. Risikoen bliver altfor stor.

Lykkes det trods alt en virksomhed efter store bekostninger at få en lidt mere luksuspræget eksport i gang, kræves dertil næsten altid specielt uddannede arbejdere. Det er imidlertid næsten umuligt at holde en eksport i jævn gang, således at disse arbejdere kan holdes jævnt beskæftigede. Da der ikke kan produceres tilsvarende varer til hjemmemarkedet, bliver netop disse folk ofte arbejdsløse, og de får da anden beskæftigelse udenfor vort fag, således at der må oplæres nye arbejdere, når der kommer nye eksportordrer. Dette fordyrer eksporten ganske urimeligt.